

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 420
din 16.09.2015

Dosar nr.: 116/2015

Petiția nr.: 1321/19.02.2015

Petent: C V M

Reclamat: Ministerul Educației Naționale

Obiect: acordarea diferențelor salariale ca urmare a unor acțiuni în instanță

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. C V M

I.2. Numele și domiciliul reclamatului

I.2.1. Ministerul Educației și Naționale și Cercetării Științifice, reprezentat de către Ministrul A C, cu sediul în București, Strada General Henri Mathias Berthelot 28-30,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Acordarea diferențelor salariale drept efect al unor acțiuni în instanță doar către o parte din angajați, respectiv numai pentru cei care s-au adresat instanței.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Astfel, prin adresa nr. 1321/19.03.2015 a fost citată petentul, iar prin adresa 2098/19.03.2015 au fost citată partea reclamată pentru termenul de 31.03.2015.

3.3. La termenul acordat s-a prezentat petentul, fiindu-i comunicat punctul de vedere formulat de către partea reclamată.

3.4. Procedura legal îndeplinită

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul este profesor în cadrul Universității Politehnice din București.

4.1.2. Acesta sesizează cu privire la acordarea unor diferențe salariale, drept efect a unor acțiuni promovate în instanță, fie de către uniunile sindicale, fie de către salariați ai mediului academic.

4.1.3. Petentul apreciază faptul că drepturile salariale ar trebui acordate, potrivit prevederilor Codului Muncii, corespunzător egalității de tratament față de toți salariații.

4.1.4. Deși drepturile salariale ar trebui să fie acordate tuturor angajaților din învățământ, petentul apreciază ca discriminatoriu modul în care aceste drepturi sunt plătite doar către o parte dintre angajați.

4.1.5. Petentul se consideră discriminat întrucât alți colegi, care desfășoară aceeași activitate, au primit drepturile salariale respective

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată invocă excepția lipsei calității procesuale pasive arătând faptul că între Minister și cadrele didactice, respectiv instituțiile de învățământ, nu există nici un fel de raporturi juridice de muncă.

4.2.2. Potrivit prevederilor art. 123, alin. 2 din Legea Educației, autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să își stabilească strategia instituțională, organizarea și funcționarea proprie, precum și gestionarea resurselor materiale și umane.

4.2.3. Se mai arată faptul că instanțele de judecată pot judeca numai dacă au fost investite de către partea interesată, hotărârile judecătorești producând efecte numai între părți și succesorii acestora.

4.2.4. De altfel, din petiția formulată, nu rezultă dacă petentul s-a adresat sau nu instanței de judecată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director, în urma analizei petiției, a constatat că s-a invocat *din oficiu excepția de necompetență a Consiliului* referitor la aspectele semnalate, având în vedere faptul că acestea exced atribuțiilor Consiliului.

5.2. **În drept**, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, potrivit cărora *“Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.”*, și dispozițiile **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, ce prevede următoarele: *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.”* și ale **art.64**, din aceeași procedură mai sus menționată *„(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul.(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”* va analiza cu prioritate excepțiile invocate în speța de față.

5.3. Raportat la **excepția de necompetență** materială a Consiliului, invocată din oficiu, Colegiul director urmează a se pronunța asupra acesteia.

5.4. Jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

5.5. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.6. Colegiul director **urmează a admite excepția invocată din oficiu reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.**

5.7. Având în vedere cele mai sus arătate, precum și ordinea analizărilor excepțiilor, Colegiul apreciază faptul că admiterea excepției necompetenței Consiliului face de prisos analizarea excepției invocate de către partea reclamată

5.8. Apreciind importanța obiectului petiției dedusă soluționării de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și impactul pe care problematica acordării alocației bugetare pentru susținerea învățământului obligatoriu îl are asupra societății, Colegiul director consideră necesară emiterea unui PUNCT DE VEDERE de specialitate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admite excepția de necompetență invocată, din oficiu, în cauză;
2. emiterea unui punct de vedere de specialitate privind situația supusă analizei Colegiului director;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Motivată și tehnoeditată : T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

VIII. PUNCT DE VEDERE

8.1. Apreciind importanța obiectului petiției dedusă soluționării de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și impactul pe care problematica acordării diferențelor salariale ca urmare a unor acțiuni promovate în instanță, Colegiul director consideră necesară emiterea unui PUNCT DE VEDERE de specialitate cu privire la situația expusă, în conformitate cu art. 16 și 18 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată. Potrivit art.16 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este *„autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte”*. De asemenea, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, *„responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce*

privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării”.

8.2. În materia specifică a nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să adopte și puncte de vedere, reprezentând opinii cu caracter de îndrumare, însă fără forță juridică obligatorie, în legătură cu principiul nediscriminării. Această activitate trebuie înțeleasă în virtutea rolului specific îndeplinit de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și a prevederilor speciale cuprinse în O.G. nr. 137/2000, republicată, precum și în sensul dispozițiilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, a Recomandării Generale nr. 2 a Comisiei Europene împotriva Rasismului și Intoleranței (din cadrul Consiliului Europei) privind instituțiile specializate pentru combaterea rasismului, xenofobie, antisemitism și intoleranță la nivel național și a Recomandării nr. 7 privind legislația națională referitoare la combaterea rasismului și a discriminării rasiale precum și a Rezoluției Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite nr. 48/134 din 1993 privind instituțiile naționale pentru promovarea și protecția drepturilor omului.

8.3. Trebuie însă precizat că emiterea unui punct de vedere nu are forță juridică obligatorie, reprezentând o opinie cu caracter de îndrumare.

8.4. Art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

8.5. Colegiul director urmează a se raporta la **DECIZIE nr. 2 din 19 ianuarie 2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție** - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) și ale art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

8.6. „Cu privire la discriminare, Curtea a considerat că nu există nicio probă la dosar că ar fi existat vreo discriminare împotriva reclamantilor, în baza vreunui motiv.

În considerarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și față de amintitele decizii pronunțate de Curtea Constituțională, Înalta Curte constată **că atât timp cât tratamentul mai favorabil al unor angajați este rezultatul punerii în executare a unor hotărâri judecătorești prin care s-au acordat acestora anumite drepturi salariale, în raport cu alți salariați cărora nu li s-au acordat aceste drepturi ori cărora le-au fost respinse astfel de cereri prin hotărâri judecătorești pronunțate de instanțe diferite, nu există discriminare în sensul art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) din [Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, republicată](#).**

Art. 16 alin. (2) din Constituție statuează că nimeni nu este mai presus de lege. Așadar, nimeni nu poate invoca principiul nediscriminării pentru a obține un anumit tratament, cu încălcarea legii. **Dimpotrivă, în fiecare litigiu, reclamantul va trebui să**

probeze legalitatea și temeinicia cererii sale, ce nu se poate baza pe invocarea discriminării sau a egalității de tratament în raport cu soluția pronunțată de o altă instanță, ci pe argumente de interpretare și aplicare corectă a legii, chiar și în situația în care invocă o astfel de hotărâre.

Pe cale de consecință, interpretarea și aplicarea corectă a legii reprezintă un scop legitim, în raport cu care nu se poate reține existența unui tratament discriminatoriu în cazul în care tratamentul mai favorabil al unor angajați este rezultatul punerii în executare a unor hotărâri judecătorești prin care s-au acordat acestora anumite drepturi salariale.”

8.7. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție a decis “În aplicarea art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) din [Ordonanța Guvernului nr. 137/2000](#) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au acordat unor angajați anumite drepturi salariale nu reprezintă un tratament discriminatoriu al celorlalți angajați.”

**Asztalos Csaba Ferenc
Presedinte**

**Theodora Bertzi
Membru Colegiu director**

Verificat SCSR